

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1352

за изменение в частта за разноските

гр. София, 18.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в закрито заседание на 18.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

като разгледа дело номер **6042** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.1 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК.

Образувано е по повод на молба от СНЦ“Център за рехабилитация“, чрез пълномощник, за изменение на решение № 6029/16.10.2019г., постановено по адм.д. № 6042/18 г. в частта на разноските.

В искането на жалбоподателя е посочено, че по делото е представен договор за правна помощ на л.268 , в който е посочен размера на договореното и платено адвокатско възнаграждение.Твърди се още, че претендираното адвокатско възнаграждение не е прекомерно.Иска се изменение на решението в частта му на разноските.

Ответникът по делото - Ръководителя на УО на ОП“РЧР“ 2014-2020г., чрез пълномощник, в писмено становище оспорва искането като неоснователно и развива доводи по същество в тази насока.

Съдът след като извърши служебна проверка установи, че производството по административното дело е приключило с постановяването на Решение № 6029/16.10.2019г., с което съдът е отменил Решение № РД05-70/18.05.2018г. на зам.министъра на МТСП и ръководите на УО на ОПРЧР 2014-2020 г., в частта му по т. I.9, с което на основание чл.38, т.3, прл. 2 от ЗУСЕСИФ на дружеството е отказано предоставянето на БФП. Върнал е преписката за ново произнасяне по направеното проектно предложение и е осъдил МТСП да заплати на СНЦ“Център за рехабилитация“, сумата в размер на 1850.00 лв.

В срока по чл.248 от ГПК е постъпило искането за изменение на решението в частта на разноските.С оглед на горното съдът намира същото за допустимо за разглеждане.

Разгледано по същество искането е основателно по следните съображения:

Съгласно чл.143, ал.1 от АПК,когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.Идентична е и разпоредбата на чл.78, ал.1 от ГПК, вр. с чл.144 от

АПК, съгласно която заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска.

Действително по делото е представен договор за правна помощ освен на л. 240 в който не е посочен размер на платено адвокатско възнаграждение, но и на лист 268 по делото е представен договор за правна защита и съдействие № 0182 видно от който договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 4500.00 лв. и е платено в брой. С оглед на разпоредбата на чл.143, ал.1 от АПК, вр. с чл.78, ал.1 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, както и с оглед на представените по делото доказателства съдът намира, че на жалбоподателя следва са присъдят и разноските за адвокатско възнаграждение. Предвид размера на посочената в проектното предложение БФП – 197758.82 лв., както и с оглед на разпоредбата на чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът намира, че претендираното адвокатско възнаграждение не е прекомерно. Същото е определено в минималния размер предвиден в чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г.

По изложените съображения съдът намира, че следва да измени решението в частта на разноските като присъди на жалбоподателя разноски в размер на 6350.00 лв. / от които 1700.00 лв. д.т., 150.00 лв. депозит за в.л. и 4500.00 лв. адвокатско възнаграждение/.

Решение № 6029/16.10.2019г., постановено по адм.д. № 6042/2018г., следва да се измени в частта на разноските като в мотивите на същото в последния абзац преди диспозитива вместо:

„При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 1850.00 лв./ 1700.00 лв. държавна такса, 150.00 лв. – депозит за вещо лице/. В представения списък за разноски жалбоподателят е претендирал адвокатско възнаграждение в размер на 4500.00 лв. По делото е представен обаче договор за правна защита и съдействие / л.240 от делото/, в който не е договорен размер на възнаграждение. По делото не са представени и доказателства за реалното заплащане на такова възнаграждение от жалбоподателя, с оглед на което съдът не следва да присъжда на жалбоподателя адвокатско възнаграждение в посочения списък на разноските размер“, следва да се чете:

„При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 6350.00 лв./ 1700.00 лв. държавна такса, 150.00 лв. – депозит за вещо лице и 4500.00 лв. адвокатско възнаграждение/.“

В диспозитива на решението вместо: „ОСЪЖДА Министерство на труда и социалната политика да заплати на СНЦ„Център за рехабилитация“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, ап.17, представлявано от А. Б., сумата в размер на 1850.00 лв./ хиляда осемстотин и петдесет лева/, представляваща разноски по делото“, следва да се чете:

„ОСЪЖДА Министерство на труда и социалната политика да заплати на СНЦ„Център за рехабилитация“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, ап.17, представлявано от А. Б., сумата в размер на 6350.00 лв./ шест хиляди триста и петдесет лева/, представляваща разноски по делото“
Водим от горното и на основание чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ Решение № 6029/16.10.2019 г., постановено по адм.д. № 6042/18г. по описа на АССГ, 49 състав, както следва:

В мотивите на решението, последен абзац преди диспозитива, вместо: „При този изход на спора,на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 1850.00 лв./ 1700.00 лв. държавна такса, 150.00 лв. – депозит за вещо лице/. В представения списък за разноски жалбоподателят е претендирал адвокатско възнаграждение в размер на 4500.00 лв. По делото е представен обаче договор за правна защита и съдействие / л.240 от делото/, в който не е договорен размер на възнаграждение. По делото не са представени и доказателства за реалното заплащане на такова възнаграждение от жалбоподателя, с оглед на което съдът не следва да присъжда на жалбоподателя адвокатско възнаграждение в посочения списък на разноските размер“, да се чете:

„При този изход на спора,на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 6350.00 лв./ 1700.00 лв. държавна такса, 150.00 лв. – депозит за вещо лице и 4500.00 лв. адвокатско възнаграждение/.“

В диспозитива на решението, вместо: „ОСЪЖДА Министерство на труда и социалната политика да заплати на СНЦ„Център за рехабилитация“, ЕИК[ЕИК],със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, ап.17, представлявано от А. Б., сумата в размер на 1850.00 лв./ хиляда осемстотин и петдесет лева/, представляваща разноски по делото“, да се чете:

„ОСЪЖДА Министерство на труда и социалната политика да заплати на СНЦ„Център за рехабилитация“, ЕИК[ЕИК],със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, ап.17, представлявано от А. Б., сумата в размер на 6350.00 лв./ шест хиляди триста и петдесет лева/, представляваща разноски по делото“

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда за обжалване на съдебното решение, с частна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението до страните.

След изтичане срокът за обжалване на настоящото определение, делото да бъде изпратено във Върховния административен съд на РБ по компетентност за произнасяне по касационната жалба на ръководителят на УО на ОПРЧР 2014-2020.

СЪДИЯ: